

Dnevnik

/ PETEK, 16. JULIJ

Ime mi je Martina Bruzzone, stara sem 19 let in prihajam iz Italije. Sem udeleženka projekta FOREST4LIFE 2019. Nosilec projekta v Italiji je I. I. S. "G. Baruffi - Ceva", v Sloveniji pa je organizator in izvajalec mobilnosti Zavod za novodobno izobraževanje (ZNI). Ta zavod je do danes, v sodelovanju z univerzami, šolami, občinami, javnimi, zasebnimi organizacijami in nevladnimi organizacijami, izvedel že več kot 2200 mobilnosti, tako tujih kandidatov na praksah v slovenskih podjetjih kot tudi slovenskih kandidatov na mobilnosti v tujini, v okviru programov Erasmus+. V lanskem letu je kriza zaradi covid-19 pustila velike posledice za Erasmus+ ali projekte Evropske solidarnostne enote. Po podatkih Evropskega parlamenta je bilo zaradi pandemije v lanskem letu odpovedanih okoli 25 odstotkov študentskih izmenjav, okoli 38 odstotkov študentov pa ni moglo domov ali pa so imeli težave z namestitvijo. Prepričana sem, da sama s temi težavami ne bom soočena. Do zdaj poteka moje bivanje v Sloveniji po pričakovanjih.

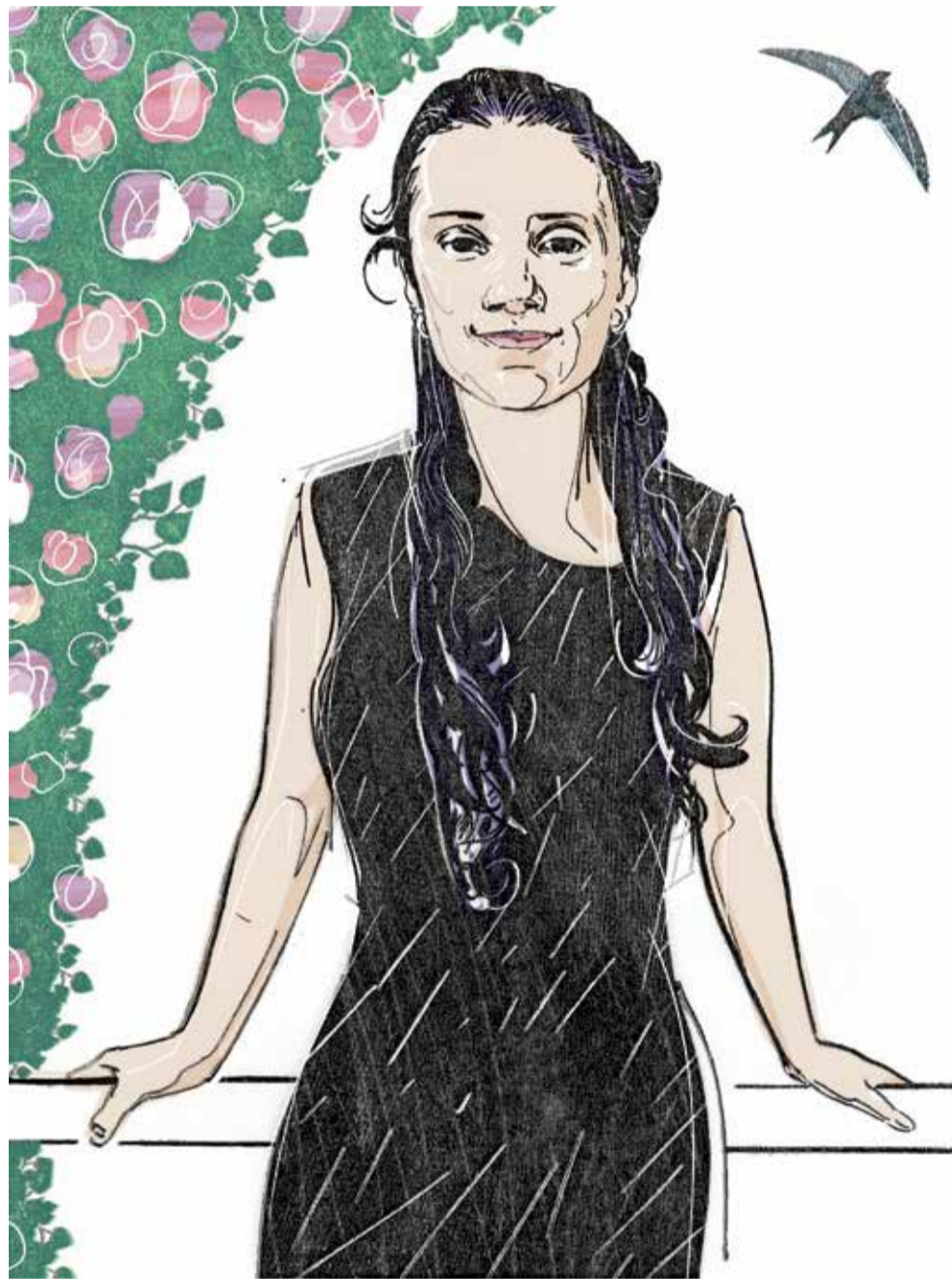
/ SOBOTA, 17. JULIJ

Sobota je dan za počitek, vsaj kar se tiče mojega dela za Hortikulturno društvo Maribor in Permakulturni inštitut Maribor. Kot pohodnico me navdušujejo možnosti in priložnosti, ki jih imajo na razpolago pohodniki v Mariboru in okolici. Počasi se seznanjam z okolico in spoznavam mesto, ki bo moj dom ta in naslednji mesec. Nastanitev v centru mesta mi ponuja idealno izhodišče za pot proti Pohorju, Piramidi, Kalvariji, Urbanu in drugim zanimivim pohodniškim točkam. Nepredstavljivo bi bilo, če ne bi obiskala najstarejše trte na svetu in pred njo napravila selfi. Sobota je kot naročen dan za to, kljub spremenljivemu vremenu. Italijani, s tem mislim stare Rimljane, sicer niso bili prvi gojitelji vinske trte, sta se pa s širitvijo rimskega imperija vinogradništvo in vinarstvo močno razmahnila po celem svetu. Tudi modra kavčina na Lentu, ki kljubuje času in višjim silam, je rezultat tega zgodovinskega razvoja. Ne vem, ali veste, toda v enem obdobju starega Rima je bilo ženskam pitje vina strogo prepovedano in je bil tak prekršek kaznovan celo s smrtno kaznijo.

/ NEDELJA, 18. JULIJ

Ko sem se odpravljala na pot v Slovenijo, sem se vprašala, kako se bom počutila v novem okolju brez podpore in pomoči družinskih članov, sorodnikov in prijateljev. Kakršnikoli pomisleki so se razblinili takoj, ko sem prispela v Maribor in opravila tridnevno uvajanje. Svoje bivanje v Mariboru in Sloveniji jemljem kot izredno pozitivno izkušnjo, s katero se razvijam osebno in strokovno. Nedeljsko oblačno vreme mi ni preprečilo nadaljnega raziskovanja mesta. Prehrano imamo organizirano v piceriji, pubu in restavraciji Ancora. Strah, da bodo na jedilniku izključno italijanske jedi, ki se jim želim v času svojega bivanja v Sloveniji izogniti, je bil odveč. Želim namreč poizkusiti čim več slovenskih, lokalnih jedi. Komaj čakam, da poskusim vaš "štrudl" pa gibanico pa ... Na prvi pogled mi ni videti, toda rada poskusim dobro hrano. Tudi doma v Imperii rada kaj skuham iz doma pridelane zelenjave in sadja. Moja družina ima namreč manjšo kmetijo, na kateri imamo na dveh hektarjih posajene oljke, prav tako pa pridelujemo jabolka, hruške, slive, češnje, krompir in še kaj. Ni ga čez domače! Najstarejša znana oljka v Italiji je stara več kot 1000 let. Italija je tudi med večjimi porabniki oljčnega olja v EU, z letno porabo okoli 500.000 ton. Sama imam najraje "olio d'oliva extra vergine", oljčno olje, ki med pridelavo ni toplotno obdelano in je pridobljeno zgolj s stiskanjem svežih plodov oljk.

No, pa arrivederci. Se vidimo kasneje!

Ilustracija: Ciril Horjak

/ PONEDELJEK, 19. JULIJ

Nestrpno sem pričakovala ponedeljek, dan, ko začnem prakso v okviru dejavnosti Hortikulturnega društva Maribor. Točno ob 9. uri zjutraj prisedem v avtomobil predsednika društva Boruta Ambrožiča, s katerim se odpraviva proti enemu od zbirnih centrov Društva TOTI DCA Maribor. Gre za medgeneracijski dnevni center aktivnosti, ki je namenjen povezovanju, vključevanju in druženju starejših in mlajših. Pri izvajanju programov in aktivnostih se povezujejo z različnimi partnerji, tako tudi z Hortikulturnim društvom Maribor, ki deluje že od leta 1869.

Počasi, a vztrajno se iz ideje v praksi razvija projekt, ki so ga sodelujoči poimenovali Zeleni kotichek - Medgeneracijska zelenica. V načrtu je zasaditev dela zemljišča pred glasbeno šolo na Taboru, ki je v upravljanju MČ Tabor. S sponzorskimi sredstvi in veliko prostovoljskega dela bomo mladi in starejši ure-

Martina Bruzzone, gozdarka, naravovarstvenica, pohodnica. Rojena v mestu Imperia, glavnem mestu province Imperia, v regiji

Ligurija. Trenutno na izmenjavi programa Erasmus+ pri Hortikulturnem društvu Maribor in Permakulturnem inštitutu Maribor.

izkoristiva za predstavitev že izvedenih projektov društva.

Obiščeva sedež podjetja Mariborski vodovod. Javno podjetje, katerega osnovna dejavnost je oskrba uporabnikov z vodo, je v preteklosti prejelo že več nagrad za skrb za okolje, naravo in trajnostne projekte. Del njihove trajnostne zavezanosti se zrcali tudi v lepo negovanem parku podjetja, kjer med drugimi drevesnimi vrstami in grmovnicami izstopata dva japonska javorja. Ta sta bila leta 2019 na pobudo društva in Višje strokovne šole za gostinstvo in turizem Maribor premeščena iz vrta šole v park podjetja. Potomka stare trte, posajena na šolskem vrtu, je tako pridobila prostor za razrast, javorja pa nov dom. V časovni kapsuli, pod enim od dreves, je za prihodnje rodove ob knjigi društva, ki me gosti, z naslovom Vodnik po izjemnih drevesih v mestnih parkih Maribora, shranjen tudi opis hortikulturnega terapijskega programa, ki ga izvajajo v Mladinskem domu Maribor.

Z namenom izvedeti več o tem se z Borutom odpraviva v kraj Slivnica, kjer naju pričaka vodja programa Mateja, in sicer med nabiranjem malin in borovnic. Pridobivanje neformalnih znanj in veščin s pomočjo hortikulturne delovne terapije v rastlinjaku in sadovnjaku za otroke in mladostnike s čustvenimi in vedenjskimi motnjami je koncept, ki je znan tudi v Italiji. Bravo, Mladinski dom Maribor! Srečam se z upokojeno učiteljico nemščine in italijanščine Pavlo Gržina iz Društva TOTI DCA Maribor. Pogovor steče v italijanskem jeziku in za trenutek se počutim spet kot doma.

/ SREDA, 21. JULIJ

Zbudim se z mislijo na dom. Prihajam iz obalnega mesta Imperia. Po številu prebivalcev je pol manjše mesto kot Maribor. Kljub temu da imam morje v neposredni bližini naše kmetije, me je od nekaj vleklo v gore in gozdove. Moja odločitev za študij na Scuola Forestale di Ormea, v okviru naravnega parka Marguareis, zato ni nikogar presenčila. Upravljanje gozdnih in zelenih površin, parkov in urbanih vrtov, skrb za ohranitev narave in varstvo okolja predstavljajo le del kurikuluma, ki ga ponuja najstarejša gozdarska šola v Italiji. Od 150 študentov nas je le pet odstotkov deklet.

Novo šolsko leto bom začela s specializacijo za "polizia forestale", gozdnega policista, ki bo trajala dve leti. Po zaključku se bom v vlogi gozdne policistke ukvarjala s preiskovalnimi dejavnostmi v zvezi z zaščito in varovanjem okolja ter preprečevanjem kaznivih dejanj na tem področju.

Danes pričujem z delom v okviru Permakulturnega inštituta Maribor, skupaj s kolegicami Alice in Vittorio, ki sta z menoj na izmenjavi v Sloveniji. Začenjamo s pripravo gred za pridelavo zelenjave. Borut mi zvečer javi, da je na Slomškovem trgu pod magnolijo našel mladega hudournika. S pomočjo veterinarskega centra Pika iz Maribora steče akcija reševanja mladega ptička. Edino zatočišče za živali prostoživečih vrst v Sloveniji se nahaja na Muti na Koroškem. Držim pesti, da bo s ptičkom vse v redu!

/ ČETRTEK, 22. JULIJ

Tudi danes nadaljujemo s spoznavanjem trajnostne pridelave zelenjave, holistične pašne reje, regeneracije zaraščenih kmetijskih površin z naravnimi metodami in trajnostnim upravljanjem gozda. Do sredine avgusta bomo aktivne na treh lokacijah: v Učno-demonstracijskem centru v Mariboru, Zavrču in Trdobojcih. Komaj čakam obljubljen vožnjo z gondolo, na Pohorje. Arrivederci!

/ TOREK, 20. JULIJ

Danes zjutraj - sprememba načrta. Hudourniške poplave v Lovrencu na Pohorju, ki so odnesle nekatere krajevne mostove in ceste, so botrovale odločitvi, da današnji dan raje